IULIAN URBAN

România, cumpărată la second-hand

29 aprilie 2009

Distragerea atenţiei de la subiect!

În vreme ce românii sunt hipnotizaţi de campania electorală, se trag sforile de către grupurile financiare care se pregătesc să cumpere activele majore ale ţării, în regim de solduri. O să vă invit să urmăriţi o discuţie purtată de mine cu un bancher, pe tema scenariului pentru 2010, şi o să vă las să trageţi concluziile. Nu contează banca unde lucrează acest om, ci pur şi simplu, strategia amplă, pusă la cale peste capetele noastre, care par să nu se mai dezlipească de manipulările şi circul campaniei electorale.

Un fost şef de la CIA spunea „Dacă ştii cum şi cu ce să manipulezi atenţia cetăţeanului, şi pui în stânga lui un spectacol de circ, nu o să observe portavionul din dreapta lui".

UI: Cum priveşte banca şi grupul financiar din care faceţi parte, ce se întâmplă în România, în plan economic şi politic?

Bancher: Suntem încordaţi însă extrem de motivaţi, întrucât aşteptăm producerea momentului la care lucrăm de circa 10 luni de zile; Banca noastră şi-a redus extrem de mult expunerea în România, a închis robinetul creditării, şi am trimis către headquarterul grupului, cât de multă monedă euro am putut; Repet, aşteptăm acum producerea rezultatului muncii noastre, în cadrul unui plan la care participă extrem de multe grupuri financiare şi bancare externe;

UI: Adică concret în ce constă acest rezultat pe care îl aşteptaţi? Speraţi în revenirea economică a ţării? Veţi relua creditarea?

Bancher: Naivitatea este o slăbiciune de caracter a românilor; Mă întrebi dacă sperăm în revenirea economică a ţării? Păi noi speculăm şi vom câştiga enorm de mulţi bani, tocmai în momentul în care, economia naţională românească, va atinge fundul cel mai de jos al graficului. Himerele legate de creşterile economice din 2010, sunt lansate concertat de analişti, pentru că aceasta este parte a strategiei noastre, pentru a ne maximiza profitul pe care îl vom face, când balonul speculativ imobiliar şi al cursului valutar, ne va indica faptul că suntem pe trendul câştigului maxim. Mă întrebi dacă vom relua creditarea? Creditarea în România, s-a făcut cu cap; Este adevărat, că şi

guvernarea din 2007 – 2008 ne-a ajutat enorm, atunci când, ne-am consolidat şi ne-am asigurat prin intermediul creditului de consum, dependenţa totală a populaţiei active, a forţei de muncă româneşti;

UI: În se sens v-aţi asigurat dependenţa lor totală?

Bancher: Simplu; Populaţia României şi românul în general, are un singur bun de preţ, care ne interesează pe noi bancherii: activele imobiliare. Mai există şi forţa de muncă a individului, însă aceasta, după ce l-ai prins în mreje, este utilă de speculat, pentru că acel individ va munci perpetuu pentru noi. Trebuia să ajungem cumva la aceste active imobiliare ale românilor.

Normele BNR şi legile, nu ne permiteau să putem acorda în masă, credite ipotecare, plus că aceste credite ipotecare, nu erau 100% avantajoase pentru noi; Aşa, că am profitat de lentoarea în decizie a BNR, şi am investit masiv în publicitate pe segmentul creditului de consum. Ştiam încă de la bun început, faptul că, cei cărora le acordăm credite de consum, nu vor avea resurse să le restituie, astfel încât, coroborat cu faptul că, ştiam din 2008, că această criză financiară va lovi şi România, am calculat totul extrem de bine.

Nu trebuia să fii geniu bancar, ca să îţi dai seama că într-o ţară precum a voastră, pur şi simplu, efectele crizei urmau să fie devastatoare pentru că:

[1] nu mai produceaţi nimic;

[2] pieţele emergente sunt dominate de multinaţionale, legate de grupurile financiare şi bancare pe care noi le reprezentăm;

[3] urma să aveţi în 2009 un an electoral în care, pe fondul disputelor politice, era de anticipat că vă veţi săpa singuri groapa; La acest din urma punct recunosc că a trebuit să ne implicăm; şi asta pentru că, dacă în 2008, actualul preşedinte avea o cotă de popularitate de vreo 60 %, noi trebuia să încingem campania, pentru a împinge politicienii să ia măsurile pe care noi le aşteptam.

UI: Ce măsuri aşteptaţi să ia politicienii? Spuneţi că aţi manipulat partidele ca să vă atingeţi scopul economic?

Bancher: Iulian, hai să ne gândim puţin. Noi nu a trebuit decât să încingem spiritele, şi să creăm un cadru în care, oponentul în alegeri al actualului preşedinte, să recupereze handicapul de imagine, astfel încât să creăm românilor şi politicienilor, impresia unei lupte strânse; Iar de aici până la luptele politice din Parlament, care au întunecat minţile tuturor partidelor a fost doar un pas, însă decisiv a fost

momentul în care ţara voastră a rămas fără Guvern. Atunci, şi acum în acest moment, orice guvern se va forma, este legat ombilical şi total la mâna noastră, întrucât, are nevoie de banii noştri, pentru a plăti salariile, pensiile, etc. Voi v-aţi ales cu spectacolul din presă, noi ne alegem cu banii şi câştigurile. Practic România este a noastră, iar dependenţa voastră de noi va deveni totală.

Actualul preşedinte, ne-a pus puţin în dificultate, atunci când a venit cu guvernul PSD-PDL, pentru că ceea ce noi ne doream era instabilitate economică şi politică; a trebuit să presăm extrem de mult pentru ca ruptura la nivel guvernamental să se producă, să cadă guvernul, să se amâne sosirea tranşei de bani de la FMI, însă până la urmă, cunoscând mentalitatea colerică românească, am reuşit.

UI: Nu îmi vine să cred; este evident că suntem naivi şi stârnim furtuni în paharul cu apă; Hai să revenim puţin la acea legătura între casele românilor şi creditul de consum.

Bancher: Îţi spuneam că în 2008, am dat masiv credite de consum; am dat bugetarilor, am dat angajaţilor din sectorul privat; Atracţia era mare întrucât, nu trebuiau să prezinte garanţii, însă noi ştiam că în 2009, ne vom atinge scopul. Şi, în 2009, într-adevăr, pe fondul crizei economice, au explodat restanţierii. Asta înseamnă că oamenii nu şi-au plătit ratele către bănci, iar noi am trecut la executare silită; Aici am avut iar nevoie să ne concertăm eforturile, astfel încât, să nu existe grupuri financiare româneşti, companii sau persoane private, care să ne strice planurile, întrucât riscam să ne trezim că vin să cumpere activele imobiliare scoase la vânzare; Aşa că a trebuit să lovim şi mediul de afaceri privat, pentru ca oamenii de afaceri, să se lupte pentru supravieţuire, şi să nu aibă lichidităţi pentru a cumpăra nimic; A trebuit să-i facem să devină preocupaţi de grija zilei de mâine, şi sub teama falimentului, ne-am eliminat competitorii.

Şeful BRD Soc. Gen. spunea într-un ziar românesc că este momentul să ne eliminăm competitorii; Exact asta facem, vă eliminăm din jocurile economice din propria voastră ţară;

UI: Aţi eliminat concurenţa autohtonă, blocând creditarea pentru firme şi blocând piaţa executărilor silite?

Bancher: Corect. Şi nu a fost greu. Pe o piaţă internă gâtuită de blocajul financiar, firmele româneşti au fost sufocate de lipsa lichidităţilor, iar guvernul din 2009 a fost lăsat fără nicio posibilitate de a asigura resursele financiare; Dacă într-o ţară guvernul nu are bani

pe care să-i injecteze în economia naţională, iar noi bancherii, vă blocăm accesul la credite, firmele ajung fix ca o grădină de flori, expusă arşiţei zilnice, pe care nu o mai udă nimeni, şi care până la urmă va muri; De aceea spuneam că a trebuit să ne agităm puţin pentru a împiedica acest guvern din 2009 să pună în aplicare măsurile economice, şi să abatem atenţia asupra luptei din campania electorală. După ce ne-am asigurat că pur şi simplu nu va exista riscul să apară intruşi care să cumpere activele imobiliare, case, terenuri, scoase la vânzare de executorii noştri bancari, am început să trimitem pe bandă rulantă dosarele celor care au luat credite de consum, către executori.

Nimeni nu a sesizat faptul că, nu ne interesa de fapt să le vindem casele, ci să manipulăm piaţa imobiliară, să o tragem în jos, asigurându-ne în acelaşi timp, că la momentul potrivit, când curba prăbuşirii imobiliare va atinge cel mai de jos nivel, grupurile financiare din ţările noastre de origine să cumpere masiv şi la preţuri de nimic aceste active.

Te asigur Iulian că în 2010, un apartament cu trei camere care în 2008 era evaluat la 150.000 euro, va fi scos la vânzare, la executare silită, la preţuri de sub 30.000 de euro şi nu va veni nimeni să cumpere, pentru că în 2010 toţi vor fi preocupaţi să ţină bani deoparte pentru ziua de mâine; Va fi momentul perfect să cumpărăm totul pe nimic. Românii vor deveni chiriaşi în propriile case, pentru că acesta a şi fost obiectivul nostru primordial, şi anume achiziţiile la preţuri infime. Pentru asta era obligatoriu să ducem piaţa imobiliară la un maxim, pentru ca pe fondul prăbuşirii acesteia, noi să culegem caimacul. Şi la plan se adaugă şi presiunea pe moneda voastră naţională.

UI: Ce presiune? Văd acum că leul se întăreşte, deşi, într-o ţară care nu produce nimic, aflată în criză politică, lovită de criză financiară, nu îmi explic care poate fi suportul de întărire a leului.

Bancher: Păi este vorba de aceiaşi reţetă, care se învaţă la orice curs de MBA. Aşa cum piaţa imobiliară a fost dusă de noi la maximuri ireale, pentru că trebuia să vă dăm credite la valori foarte mari, ca să aveţi pe următorii 30 – 40 de ani de plătit rate uriaşe către noi, pentru a deveni în acest interval de timp, atât proprietarii caselor voastre, dar şi asigurându-ne că veţi munci voi şi familiile voastre pentru noi, pentru a plăti aceste rate ireale, tot aşa, bula speculativă a monedei naţionale, trebuie manipulată, însă în sens invers. În cazul speculaţiilor

pe moneda naţională, trebuie să ducem leul la un nivel minim, cât mai mic posibil, lăsându-l apoi să explodeze, să urce la valori mari, valori reale, undeva către peste 5 ron pentru un euro. Adică vom face euro atât de scump încât, să nu vă puteţi permite să cumpăraţi activele imobiliare scoase la executare silită, nici când ele vor avea valori în euro, relativ mici, dar şi pentru că, micimea salariilor românilor, salarii plătite în lei, să facă din rata către bancă, un coşmar al vieţii de zi cu zi. Totul legal, profitând de naivitatea generală, de ternele lupte politice şi de tot acest context românesc, care din 2006 lucrează pentru noi şi în interesul nostru. Iată că ieri euro era deja la 4, 21 lei.

UI: Aşadar totul este componentă a unui plan; când va fi detonat?

Bancher: În ciuda galopului înregistrat de alte active din aceeaşi clasă de risc în ultimele zece luni, leul nu are cum să participe la această revenire, fiind evident pentru orice începător, că este totul o bulă speculativă; „investitorii urmăresc cu îngrijorare mai întâi derularea acordului cu Fondul Monetar Internaţional, iar mai apoi turbulenţele de pe scena politică", spune Koon Chow, analist la Barclays Capital, una dintre cele mai mari bănci de investiţii britanice. El consideră că euro ar putea să coboare spre 4, 1 lei. Balon de săpun, care este un element al şarjei finale de cumpărare a României la OUTLET. Pentru că de fapt, prin încingerea campaniei electorale, noi avem acoperirea perfectă că nimeni nu mai are timp să ne strice planurile.

UI: Ce veţi face cu aceste active, cu casele românilor?

Bancher: Păi este esenţial să controlăm aceste active, întrucât, ele sunt o monedă de tranzacţionare pe pieţele internaţionale; Uitaţi-vă la Dubai, acolo unde expunerile băncilor noastre, se lovesc de nevoia de a acoperi pierderile; Pierderile se acoperă prin creşterea ritmului de exploatare a muncii celor care au credite la bănci; Ei trebuie constrânşi să lucreze mai mult, şi să plătească rate mai mari către noi; Având în mână bunul cel mai de preţ al unui om, locuinţa, acesta va munci pentru noi; Recreăm astfel sistemul sclavagist perfect, în care aparenţa de libertate, în care mintea şi atenţia cetăţeanului este atrasă de lupta politică, fără ca cineva să mai aibă timp să se gândească la ce li se întâmplă cu adevărat. Iar când se vor trezi va fi de fapt foarte târziu; Nouă ne trebuie să exploatăm forţa de muncă a voastră, să vă împingem să munciţi mai mult ca să ne plătiţi nouă mai mult.

UI: Mai am o singură întrebare; Spuneţi că aţi contribuit la încingerea campaniei electorale, pentru că trebuia să sădiţi sămânţa unei confruntări politice puternice, întrucât instabilitatea politică era necesară; Concret, aţi plătit politicieni români să pună umărul la actuala criză politică?

Bancher: În mod evident, în 2007 şi 2008 am sprijinit şi susţinut politicieni care aveau acces la frâiele guvernării, ca să fim lăsaţi să derulăm amplul program de acordare masivă a creditelor de consum. În 2009 fiind an electoral, grija noastră a fost să alimentăm puternic apariţia unui contracandidat puternic pentru actualul preşedinte, care avea o cotă mare de popularitate, şi am reuşit. Mult mai uşor şi mai ieftin decât ne imaginam. Să ne înţelegem: nouă nu ne pasă cine va ieşi preşedinte, pentru că sunteţi la mâna noastră, în plan guvernamental. A fost mai uşor pentru că, aveţi în România o pasiune extrem de mare, să vă consumaţi energiile fix în direcţiile care nu vă aduc avantaje, care vă îngroapă şansele la un viitor mai bun. Suntem şi noi uimiţi de modul în care, marea masă a jurnaliştilor, ne-au făcut misiunea mult mai uşoară, implicându-se în această campanie electorală emoţional, doar pe fondul ideii că actualul vostru preşedinte trebuie dat jos, fără să aibă niciun fel de viziune economică asupra realităţii. Repet, noi doar am alimentat ascensiunea unui oponent puternic pentru dl. Băsescu, şi restul l-a făcut mass-media, şi naivitatea voastră, de la sine. Anul 2010 va aduce şi răsplata pentru munca depusă de noi în ultimii 4 ani, pentru că vom aduce România la statutul de ţară total şi, cel mai important, ireversibil dependentă, de frâiele complicatului sistem financiar-bancar mondial.

Nu vreau să par cinic însă, în 1989, toate activele ţării erau ale clasei proletare, adică de fapt ale nimănui, fiind controlate de o mână de oameni care decideau în această ţară şi pentru a căror bunăstare, muncea întreaga naţiune; La 20 de ani, veţi fi ajuns fix în aceiaşi situaţie, adică nimic nu va mai fi în proprietatea voastră, şi veţi munci să vă plătiţi datoriile. Iar economia naţională va fi dominată de multinaţionalele controlate indirect tot de noi, în vreme ce falimentele firmelor româneşti, deţinute de români, vor continua şi în 2010, întrucât fără finanţare, fără credite, şi cu un guvern care nu are resurse financiare, nu există şanse de supravieţuire. Astfel încât, tinerii români vor avea doar două opţiuni: angajaţi la stat, sau angajaţi la multinaţionalele străine; În ambele variante, numai noi câştigăm.

Autor evidentziat pe net, ca fiind „necunoscut”, dar e foarte posibil şi probabil, Urban Iulian, senator PDL.